

יְחַדְּרוּ: הַשָּׁשִׁים עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: (קכב, טו)

— זוהר תהלים —

שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. בְּלִם צְדִיקִים וְחַסִּידִים, הַקִּיּוֹם שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הֵם קִיּוֹם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

כְּשֶׁרָצָה לְהַעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת אַבְרָהָם בְּסוּד הַחֲכָמָה, אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַתְּבוּנָה, וְאֶת יַעֲקֹב בְּסוּד הַדַּעַת.

שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל (קכב, טו): נזוהר שמונת '9 שמונת (טו ט"ו) ועוד סוד הדבר הוא, שְׁשָׁנִינוּ, בְּעֵשְׂרֵה מְאָמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וּכְשֶׁתְּסַתְּפֵל הֵם שְׁלֹשָׁה, וְהָעוֹלָם נִבְרָא בְּהֵם בְּחֲכָמָה וּבְתְבוּנָה וּבְדַעַת, וְהָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁרָצָה לְהַעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת אַבְרָהָם בְּסוּד הַחֲכָמָה, אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַתְּבוּנָה, וְאֶת יַעֲקֹב בְּסוּד הַדַּעַת, וּבְזֶה נִקְרָא (משלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלְאוּ. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה נִתְקַן כָּל הָעוֹלָם, וּמִשְׁנֹלְדוֹ לִיעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, נִתְקַן הַכֹּל כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. כְּשֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲדוּהָ רַבָּה שֶׁל הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן הַזֶּה שֶׁנִּתְקַן כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, אָמַר, אוֹלֵי חַס וְשָׁלוֹם יִתְעַרְבוּ בְּשָׂאֵר הָעַמִּים וַיִּשְׂאֵר פָּגָם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מִה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? טֹלְטֵל אֶת כָּל מִכָּאֵן לְכָאֵן, עַד שֶׁיִּרְדוּ לְמִצְרַיִם לְדוֹר אֶת דִּיּוֹרָם בְּעַם קִשָּׁה עֲרָף, שְׁמִכְזִים אֶת מִנְהַגֵּיהֶם וּמִכְזִים אוֹתָם לְהַתְּחַתּוֹן בְּהֵם וּלְהַתְּעַרֵּב עִמָּהֶם, וְחוֹשְׁבִים אוֹתָם לְעַבְדִּים. הַגְּבָרִים גָּעְלוּ בְּהֵם, וְהִנְקִבוֹת גָּעְלוּ בְּהֵם, עַד שֶׁנִּתְקַן הַכֹּל בְּזֵרַע קֹדֶשׁ, וּבֵין כֶּף וּבֵין כֶּף נִשְׁלַם חֲטָא שָׂאֵר הָעַמִּים, שְׁכָתוֹב (בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן

לְיִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהַעֲיֵד עַל כָּל צְדִיק וְצְדִיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה? לְהִיּוֹת בְּלִם מוֹדִים וּמְבָרְכִים לְשֵׁמוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מְכִיר אֶת שְׁלוֹ וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה מַה הִנְחִיתִי בְּאֶרֶץ, וְזֶהוּ לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְהִינֵנוּ שְׁשָׁנִינוּ, כָּל צְדִיק וְצְדִיק יֵשׁ לוֹ מְדוֹר לְפִי כְבוֹדוֹ וּלְפִי הָרְאוּי לּוֹ. מִי שָׂבָא מְרָאוּבֵן, שֶׁם מְדוֹרוֹ עִם הַצְּדִיקִים מִן רְאוּבֵן, וְכֵן כָּל שְׁבֵט וְשְׁבֵט. וּמִי שֶׁהוּא גֵר מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם וְנִתְגַּיֵר, מְדוֹרוֹ בְּמְדוֹר שֶׁל גֵּרִים. וְהַשְּׁבָטִים עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל צְדִיק וְצְדִיק. זֶהוּ שְׁכָתוֹב שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.

שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים וְגו' (קכב, טו): נזוהר ח"א '9 וישב (טו קכב) וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם. רבי שמעון אומר, לרעות צאן אביהם היה צריך להיות! מה זה א"ת נקוד מעליו? לרבות שכינה עמהם, שהיא שרויה עמהם, משום שהם היו עשרה, שהרי יוסף לא היה עמהם, ובנימין הוא קטן בבית, ומשום כך הם היו עשרה, וכשהלכו, השכינה היתה ביניהם, ועל כן נקוד מלמעלה. ומשום כך, בזמן שמכרו את יוסף, השתתפו כלם עם השכינה, ושתפו אותה עמהם כשעשו שבועה, ועד שהתגלה דבר יוסף, לא שרתה שכינה על יעקב. ואם תאמר שהשכינה לא נמצאה עמהם - בא ראה, שכתוב (תהלים קכב) ששם עלו שבטים